

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1827/2015
02.11.2016. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача „АА“ из ..., чији је пуномоћник у ревизијском поступку Горан Тодоровић, адвокат из ..., против противника предлагача Општине Раковица из Београда, коју заступа Јавно правобранилаштво те општине и крајњег корисника ЈП „Путеви Србије“ из ..., ради исплате накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж бр.1832/15 од 02.04.2015. године, у седници одржаној 02.11.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж бр.1832/15 од 02.04.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж бр.1832/15 од 02.04.2015. године, одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено решење Другог основног суда у Београду Р1 бр.283/14 од 15.12.2014. године у ставу другом изреке. Овим решењем, ставом првим изреке, усвојен је предлог предлагача и одређена је накнада за рад и уложена средства на регулацији Манастирског потока, на кат. парцелама .../...и .../... КО ..., па је крајњи корисник обавезан да предлагачу на име ове накнаде исплати износ од укупно 2.885.056,86 динара, са законском затезном каматом од дана доношења решења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован предлог предлагача којим је тражио исплату накнаде за привремене објекте и припатке на катастарским парцелама .../... и .../... КО

Против наведеног правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 55/14), а сходно члану 30. став 2. ЗВП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

Доношењем побијаног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд

пази по службеној дужности. Другостепени суд доношењем побијаног решења није учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 386. став 1. ЗПП, на коју се указује ревизијом јер је првостепени суд одлучио у граници постављеног захтева у делу који се односи на накнаду за рад и уложена средства.

Према утврђеном чињеничном стању предлагач је правни следбеник „АА“ из ... који је био ванкњижни корисник кат.парцеле .../... површине 1375 м² и кат. парцеле/... површине 773 м², обе уписане у ЗКУЛ ... КО ..., на коме су земљишно књижни власници били ББ и ВВ са по ½ идеалних делова. Ове катастарске парцеле су експроприсане уз накнаду земљишно књижним сувласницима и постале су друштвена својина у корист Општине Раковица за потребе Градског друштвеног фонда за грађевинско земљиште и путеве, на основу правноснажног решења Општине Раковица – Управе за имовинско правне послове од 02.04.1992. године, а ради изградње ауто пута „Братство јединство“ од Добановаца до Бубањ Потока. Ово решење је измењено правноснажним решењем Одељења за имовинско-грађевинске и инспекцијске послове - Секретаријата за привреду и финансије Општине Раковица 05.09.2007. године, тако што је административно пренето право коришћења на наведеним катастарским парцелама уз накнаду, на ЈП „Путеви Србије“ ..., ради изградње ауто пута „Братство - јединство“, обилазнице око Београда, деонице Добановци – Бубањ Поток, земљишно књижних сувласника ББ и ВВ са по ½ дела, а ванкњижног корисника - овде предлагача као правног следбеника „АА“ из ..., на основу уговора о купопродаји. Споразумом о накнади бр. .../..., закљученим дана 18.10.2007. године пред Одељењем за имовинске и инспекцијске послове Општине Раковица, Одсек за имовинско правне послове у поступку споразумног одређивања накнаде овде предлагача за кат. парцеле .../... и .../... КО ..., утврђена је и одређена накнада по наведеном решењу од 05.09.2007. године за административни пренос земљишта у износу од 3.950,00 динара по 1м², што за укупну површину од 2.418 м², износи 8.484.600,00 динара; па је овде противник предлагача обавезан да му тај износ исплати. Ставом 4. овог споразума је предвиђено да је исплатом накнаде по овом споразуму, овде предлагач у потпуности намирен на име накнаде за административни пренос наведених катастарских парцела укупне површине од 2.148 м² и да за ово земљиште нема потраживања према овде противнику предлагача, али да задржава право потраживања накнаде за рад и уложена средства у предметно земљиште; те да одустаје од захтева за исплату накнаде за објекте налазеће на предметним парцелама. Према налазу и мишљењу судских вештака Градског завода за вештачење од 19.11.2013. године, процењена вредност грађевинских радова и средстава изведених на регулацији Манастирског потока - на кат. парцели .../... и/... КО ..., износи укупно 28.850.568,57 динара, што према споразуму са рочишта из овог поступка у процентуалном уделу износи 2.885.056,86 динара. Збир овог износа утврђене накнаде на име уложеног рада и средстава, заједно са вредношћу припадака у својини предлагача (лабараторије, бетонске стазе и сервисне радионице) чини износ од укупно 18.494.752,97 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови закључили да предлагачу не припада тражена накнада за „припатке“ – објекте који су се налазили на предметним катастарским парцелама, из разлога што су ти објекти привременог карактера јер нису били предмет правноснажног решења од 05.09.2007. године, о административном преносу права коришћења на

наведеним катастарским парцелама, а које представља основ за одређивање накнаде за одузету непокретност. Поред тога, споразумом о накнади од 18.10.2007. године, постигнутом у управном поступку споразумног одређивања накнаде за предметне катарске парцеле, предлагач је одустао од захтева за исплату накнаде за објекте који се налазе на овим катастарским парцелама.

Нису основани ревизијски наводи предлагача којима напада примену материјалног права тиме што тврди да су ти објекти припатци који деле судбину главне ствари – одузетог земљишта, односно да су инкорпорисани уз главну ствар и да му зато припада право на новчану накнаду за ове објекте, на основу члана 71. Закона о експропријацији („Сл. гласник РС“, број 53/95, са изменама и 16/01), с обзиром да је он одустао од права на новчану накнаду за објекте који су се налазили на експроприсаним катастарским парцелама, како то гласи став 4. Споразума о накнади закљученим пред надлежним органом управе 18.10.2007. године, у поступку споразумног одређивања накнаде. Овај споразум има снагу извршне исправе на основу члана 57. став 3. Закона о експропријацији, а што је и констатовано у тачки 3. наведеног споразума. Према томе, у ситуацији постојања пуноважног споразума, односно када овај споразум није поништен, без утицаја је карактер наведених објеката и да ли се они могу третирати као припатци главне ствари.

Како је према подацима у списима пуномоћник предлагача на рочишту на којем је закључена главна расправа предложио да му се исплати новчана накнада у складу са датим налазом вештака Градског завода за вештачење (на које није имао примедби), а овим је утврђено да предлагачу као сразмерни процентуални део укупне вредности уложеног рада и средстава на катастарским парцелама припада износ од 2.885.056,86 динара, то је другостепени суд правилно оценио границе испитивања првостепене пресуде у поступку по жалби, закључивши да је предлагачу досуђена тражена висина новчане накнаде за рад и средства уложена у то земљиште, а које право му припада на основу члана 71. Закона о експропријацији.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа-судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић